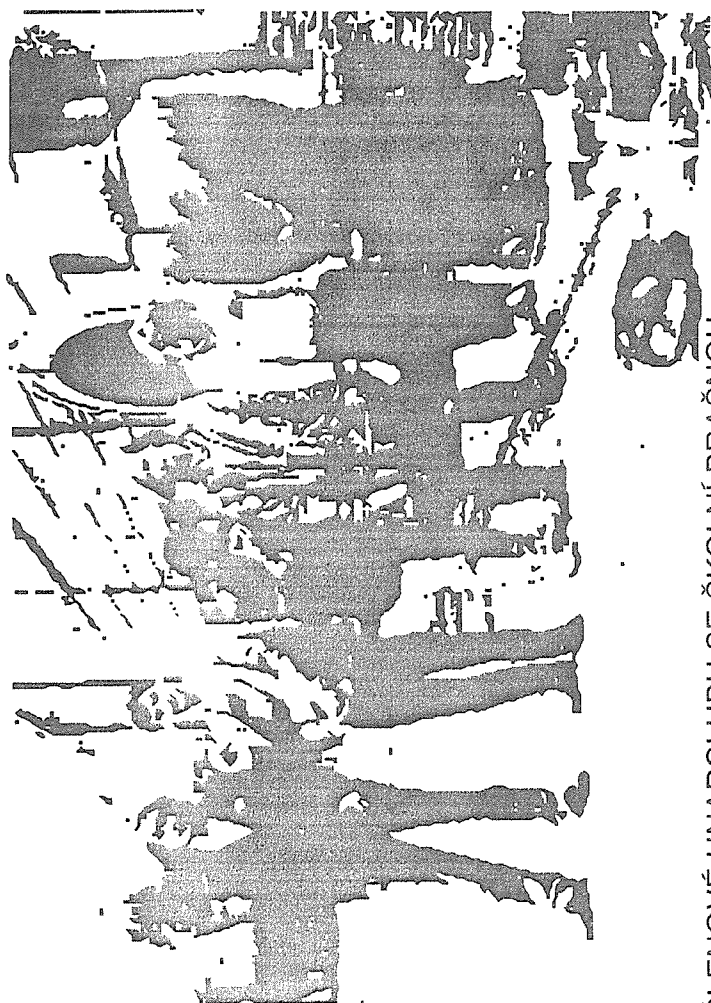

PŘEHLED

30

cena 2,- Kčs

pátek 18.9.1992

ČLENOVÉ UNARCLUBU SE ŠKOLNÍ BRAŠNOU
A DÍVKOU ZÁDY. foto k článku na str. 7

v 30 čísle si můžete
přečíst
novou rubriku Přehledu
str.2
HRANICE V ZÁKO-
PECH str. 3
HARMONIE
VE VOORBURGU
(pokračování)
str. 4 - 5
Z HISTORIE
KELČ A OKOLÍ
str. 6
UNARCLUB
str. 7
SPORT
INZERCE

Na aktuální téma aneb "ochránci" demokracie

Z tisku a televize lze vysledovat dojemnou péči příslušníků levice o společný stát a demokracii v něm. Různé výroky jejich lídrů je zbytečné komentovat, stejně jako lekce, kdo má na co nadávat a na co ne.

Setkání na kopci (Kunětická hora) pod vedením pana soudruha Svobody, kdysi tak úspěšného a schopného režiséra, pokus levicových žen na Helštýně (na rozdíl od skupin historického šermu však tento hrad nedobýly) a mnohé další akce tohoto druhu, ničím novým nepřekvapují. Je to zajímavý úkaz, jak z komunistů internacionalistů se stá-

vají bojovníci za demokracii, za naši záchranu. V pondělní zpravodajské relaci TV jsme mohli zhlédnout šot o setkání levicového bloku v Brně. Opět na stejnou notu - záchrana společného státu, referendum. Ale po tolerantnosti ani stopa. Horliví stoupcenci starých(nebo nových) pořádků napadli i kameramany. A televizní divák je světkem něčeho neuvěřitelného. Policisté odvádějí komunistu na okrsek. Za výtržnictví! Proč to všechno píší. Jsme svědky toho, že na mnoha místech naší republiky se neustále něco děje. Příležitostí je dost a dost.

V pondělí 14. září 1992 si připomněli v Lánech 55. výročí od smrti zakladatele státu T.G. Masaryka. Z Českého deníku vím, že například v Chabařovicích u Ústí nad Labem také pietně vzpomínali. Byla tam totiž u příležitosti zmíněného data odhalena nová busta prvního prezidenta. Na stejném místě, na němž byla odhalena už v letech 1936 a 1948. V 70tých letech však byla zničena (sotva uhodnete kým). Město si objednalo novou a pan starosta Chabařovic ji převzal od Masarykovy společnosti, která bustu objednala u ak. sochaře Břetislava Holana. Tolik Český deník.

Kolik soch a pomníků presidenta Masaryka skončilo právě v sedmdesátých letech pod kladivý, drtičí a v tavicích pecích. Historie hranické překrásné sochy se v ničem neliší. Dodnes však MÚ v této věci od revoluce 1989 udělal nic. Na Školním náměstí stále straší samopalník, kterého děvčátko marně prosí, aby odešel do historie. Už dávno jsme toto téma v Přehledu probrali. Už dávno zde mohla náhradou stát alespoň pamětní deska nebo busta TGM. Městu tak stále chybí místo, určené k důstojné oslavě významného státníka.

Škoda, že právě komunisté, kteří s takovou vehemencí hájí společný stát, hlásí se okázale k demokracii, nevyužili báječné příležitosti dokázat svá řečnická cvičení skutkem. Mohli to být právě oni, kdo mohl dát lekci zdejší ODS a řadě obyvatel města a na své náklady mohli napravit ničitelské dílo svých předchůdců před dvaceti lety. Teď tvrdí, že mají obavy ze zničení společného státu a usilovně brání jeho údajnému rozbití. Před lety rozbili sochu (a jinde jiní jiné sochy) TGM. Co tak vehementně zabojoval za její znovuvytvoření? Dokázat alespoň něčím, že to s tou demokracií myslí vážně. Marná sláva, město letos o svou pietní vzpomínku přišlo. Či vinou doopravdy?

J.K.

NAŠE MĚSTO

VYTRVALÝ VETERÁN

Stojí tam. Už měsíce. Bez pohnutí, trpělivě, přeplněn k prasknutí. Řečeno lidským termínem invalida. Chybí mu jeden pár. Nikoliv nohou, ale koleček. Stojí tam a svou neúhlednou bytelností „vylepšuje“ beztak dost poničené nejbližší okolí. Ono ovšem, když se provádějí zemní práce, to kolem nemůže ani jinak vypadat. Napřed vykopaná obří jáma do zhruba čtyřmetrové hloubky, zdevastovaná zeleň, poškozený okrasný strom, který díky osekaným kořenům a vinou velkého sucha málem uschl. To všechno je daň modernizaci. Šlo by to jistě udělat citlivěji a ohleduplněji. O tom už se napsalo a napovídalo mnoho a ještě mnoho se řekne a napíše. Koneckonců o něčem takovém píší teď i já.

NAŠE MĚSTO

Vážení čtenáři,

pod tímto titulkem budeme uveřejňovat kladné a stinné stránky z našeho města. Tato rubrika nemá za úkol jenom kritizovat, ale především v ní chceme upozorňovat na ty špatné věci, které by se daly mnohdy odstranit s minimálními prostředky. Jenom se musí chtít. Nemáme v úmyslu zalo-

žit rubriku, ve které by se jenom kritizovalo a vůbec není našim záměrem to radnici "nandávat". Pánové na radnici si to stejně myslí, ale nám jde především o nápravu těchto nešvarů. Na druhé straně rádi budeme publikovat věci, z kterých můžeme mít jenom radost.

Jak se budeme o naše město starat, tak také bude vypadat. Na druhé straně je pravda, že nestačí jenom kritizovat, ale naše radnice a některé hranické podniky si musí uvědomit, že

Abych tedy se vrátil k němu. Jáma už zmizela, plocha je jakžtakž srovnaná, ale on tam stojí pořád. Našikmo, poraněný, víko nejde zavřít. Denně kolem chodí stovky lidí. Copak si asi myslí? Jaké je napadají otázky? Třeba komu patří? Kdo zodpovídá za odvoz? Je to záležitost MÚ, nebo samozřejmá povinnost Ekotesu? Nebo se má postarat vedoucí instituce před níž stojí? Stojí a šíří kolem sebe typické aroma. Marně však na sebe upozorňuje zjevem i zápachem - zatím tam stojí jak do země vrostlý. Ptáte se kdo? Přece přečpaný, páchnoucí kontejner na odpadky před budovou pošty. Co kdybychom se začali sázet, do kdy tam vydrží?

Příště zas o něčem jiném, co „kráší“ naše město.

J. K.

doba socialismu skončila. To znamená doba mnohdy nesmyslných brigád jenom pro čárečku a že tady jsou organizace, které mají spoustu věcí v popisu své práce. Navíc jsou za to placené a úředníci, kteří mají na to dohlížet, ti jsou za to také placeni.

Bohužel je stále krutou skutečností, že mnoho lidí nedělá to za co je placeno. Ale to je na delší článek.

Oli

ZPRÁVA ZE ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉ RADY DNE 9. 9. 1992 V KANCELÁŘI STAROSTY MĚSTA

Městská rada projednala tyto body:

1. odbor správy majetku a podnikání předložil zprávu o stavu majetku města, MR uložila uvedenému odboru předložit tuto zprávu - soupis majetku pro převod z vlastnictví ČR do vlastnictví města, městskému zastupitelstvu ke schválení dne 16. 9. 1992.

2. MR se zabývala rozbořem hospodaření MÚ za 1. pololetí 1992, schválila předložený návrh. V souladu s ustanovením § 36, odst. 2 zákona č. 410/1992 Sb. schválila přenesení části své pravomoci při schvalování rozpočtových opatření v jednotlivých případech nepřesahující částku 250.000 Kčs. Uložila starostovi PhDr. Juračkovi projednat s podnikem Sigma záležitost s úřadou dlužné částky za odkup pozemků. Dále uložila vedoucímu odboru správy majetku a podnikání zabezpečit uzavření kupních smluv za prodané nemovitosti a příjem z těchto prodejů tak, aby naplněná částka byla zahrnuta do rozpočtu v termínu 31. 12. 1992. V návaznosti uložila vedoucímu finančního odboru zpracovat schválené změny do rozpočtu 1992.

3. MR vzala na vědomí rozhodnutí starosty, kterým pozastavil v souladu s § 56 odst. 3 zákona č. 367/90 Sb. usnesení komise pro výchovu a vzdělávání a po zvážení všech okolností MR rozhodla, aby OŠÚ Přerov bylo předáno stanovisko MR, které doporučuje jmenovat do funkce ředitelky ZŠ při DL Radost paní Evu Feitovou.

4. Projednala stanovisko komise pro výchovu a vzdělávání k výsledkům konkursů na místa ředitelky MŠ a schvaluje je v plném rozsahu.

5. MR projednala a bere na vědomí cestovní zprávu ze služební cesty do Voorburgu ve dnech 15. - 20. 6. 1992. Cestovní zprávu předkládali - starosta města PhDr. Juračka, ing. Patočka, p. Burša.

6. MR projednala a schválila harmonogram postupu prací na inventarizaci majetku města a jeho zařízení, zprávu inventarizační komise předloží MR v termínu leden 1993.

7. MR navrhla jako kandidáta do správní a dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny v Přerově p. Z. Hoferka.

8. uložila místostarostovi ing. Ježíkovi projednat s příslušným orgánem náklady na zajištění pitné vody, náklady na údržbu kanalizace a potom se uskuteční jednání o výši vodného a stočného.

zapsala

MUDr. Elena Šoborová

HRANICE V ZÁKOPECH

V současné době občany našeho města nemile vzrušuje pohled na rozkopané ulice, chodníky. Možná se někteří z vás ptají: „Proč tohle všechno? Kdy už se to skončí?“ Proto jsme zamířili za vedoucím odboru dopravy panem Vinklerem, který nám celou problematiku osvětlil.

„V současné době se pracuje na rekonstrukci kabelu nízkého napětí v centru města a začne se provádět pokládka nového kabelu veřejného osvětlení ve městě. Práce, které započaly v centru města, budou pokračovat v přilehlých ulicích: Radniční, Svatoplukově a Farní. V rohových prostorách parkoviště by měly být umístěny neonové reklamy a informační tabule městského úřadu. Nejpozději do konce září budou v centru města zahájeny výkopy pro II. etapu položení kabelovodu a digitalizace telefonní ústředny. I zde je oficiální termín ukončení ke dni 31. 12. 1992. II. etapa kabelizace pokračuje Komenského ulicí, dále protlakem č. 35 na komunikaci směr Valašské Meziříčí - Hranice a po ulici Kropáčově až k Sokolovně. Další etapa bude pokračovat od mostu přes průtah na třídě 1. máje směrem k Sigmě 1 a po Alešově ulici směrem nahoru. Kabelizace se v nejbližší době dotkne i vzhledu sídliště Struhlovsko, kde budou práce započaty v průběhu tří týdnů.“

Které organizace uvedené práce provádí?

„Výkopů pro plyn se chopily

Severomoravské plynárny, závod Olomouc, výkopů pro kabelovod Okresní správa telekomunikací Ostrava a výkopy elektrárny mají na starosti SME, Severomoravské energetické závody, rozvodný závod Přerov.“

Jak vypadá spolupráce se zástupci a. s. CEMENT, kteří navrhovali projekt kabelové televize?

„Snahu o koordinaci kabelovodu s kabelovou televizí máme. S největší pravděpodobností vyjde město předloženému projektu vstříc a průběh trasy schválí, abychom nemuseli během dvou dalších let kopat znovu.“

Dá se hovořit již o termínech ukončení prací?

„Většina organizací přislíbila ukončení výkopových prací k poslednímu dni letošního roku, ale musíme počítat s tím, že se práce mohou kvůli objektivním problémům dostat do časového skluzu. Ve druhé polovině roku 1993 bychom chtěli zahájit v centru města konečné úpravy komunikací. Budeme usilovat o to, aby centrum města bylo pokryto žulovou dlažbu a tím by získalo město historický ráz.“

Jaké finance město do projektu vkládá?

„Jsou to akce velkého rozsahu, ale Městský úřad nestojí nic. Využili jsme šance, když se správci inženýrských sítí rozhodli investovat v našem městě. Kabelizace přijde asi na 7,5 mil. Kčs, a proto by bylo hříchem, kdyby tato akce skončila.“

Nemusíme se tedy obávat, že se v našem městě bude za několik let kopat znovu?

„Kvalitní provedení by mohlo znamenat klid na dalších 20 až 25 let. Práci se účastní plynáři, elektrikáři, kabeláři. Škoda, že celkovou obnovu svého řadu neprovedli vodaři. Ale nejspíš nemají potřebné finanční prostředky.“

I když může mezi občany zavládnout vlna nevole, vezme, že "Město v zákopech - podzim 92" má své opodstatnění. Při dlouhodobém zvyšování životní úrovně města si budeme muset zvyknout, že krátkodobě negativní se nám časem promění v několiknásobně pozitivní.

VFj.

PTALI JSME SE ZA VÁS

PĚTKRÁT O...

Ředitelka Městské knihovny paní Eva Pírková hovořila o plánech a aktivitách, které se před ní po získání nových prostor otevírají.

O hudebním oddělení

Částka, kterou má nyní Městská knihovna k dispozici na vytvoření hudebního oddělení, má prozatím nulovou hodnotu. Paní ředitelka však věří, že se 1. září 1993 podaří otevřít Hudební oddělení alespoň se základním hudebním fondem. Původní myšlenkou bylo vytvořit poslechové studium, ve kterém by návštěvníci mohli najít bohatý hudební fond kompaktních i klasických gramofonových desek. Nechtějí opomenout žádnou hudební sféru. Možnost sebevzdělání nabídne i knihovna s hudební tematikou. Paní Pírková nevylučuje možnost rozšíření služeb Hudebního oddělení na půjčovnu.

O knižních novinkách

Jestliže dříve činil knižní přírůstek 3500 svazků za rok, nyní, po nárůstu cen, činí 2000 svazků. Knihovna se snaží zachytit knižní novinky všech druhů literatury, s výjimkou ryze technické, která do oblasti klasických městských knihoven nepatří. Současný život ve společnosti se výrazně podepsal na zvýšení zájmu o odbornou literaturu. Hlavním dodavatelem knižní produkce je

knihkupectví pana Honzíka. Paní Pírková nám přislíbila, že prostřednictvím našeho týdeníku bude informovat své čtenáře o neaktuálnějších knižních novinkách.

O sponzorství

Myšlenka sponzorství se zrodila již v okamžiku, kdy se knihovna stala samostatnou institucí. Do těchto dní vedla paní Pírková jednání s ředitelem a. s. CEMENT Hranice panem Špiříkem, jenž otázku sponzorování Městské knihovny nechal do konce tohoto roku otevřenou. V lednu 1993 již budeme moudřejší.

O klubu Werichovců

Hrou Divotvorný klobouk, která byla hrána dne 1. září u příležitosti znovuotevření Městské knihovny v Hranicích, byla naznačena úzká spolupráce Klubu Werichovců s naší Městskou knihovnou. Časem bychom měli zhlédnout mnoho zajímavých kulturních pořadů tohoto druhu. Máme se na co těšit.

O klubu přátel hudby

Pod záštitu Městské knihovny nyní spadá i Klub přátel hudby. Vzájemná spolupráce by měla přinést ovoce v podobě vyššího počtu koncertů vážné hudby, které se budou konat v koncertním sále Hudební školy.

VFj.

DOPIS ?

Vážné čtenářství!

Již delší dobu pozoruji, jak tápete, chcete-li mne označit. Přiznávám vám milión tváří, milión různých podob. Nedovedu si představit, že jsem znamenal tolik pro komunistické pohlaviny i Johna Lennona, který o mne stočil světově proslulý song. V socialistickém režimu jsem si připadal jako zbládnělá novinařská házička sloužící jen k utlumování myšlenek, aby si lidé alespoň neuvědomovali nesmyslnost „studané války“. John Lennon se na mne však díval trochu jinak. Myslí si, že mne dokonce považoval za způsob života. Téměř poznal mou pravou tvář. Hippies mě přijali uličně mezi sebe, ale také mě nepochopili. Lidé, každý z vás si o mne udělat svou osobitou představu. Každý z vás si snad myslí, že zná mou pravou tvář. V poslední době jsem se každodenně probíral radou vašich novin a v každých byla uvedena jedna věta. Můj neexistující samozřejmě, že byla skryta do článku o Chowvatiku, Abcházii, do zpráv o vraždách, krádežích a znásilněních. Nejspíše (pro vás) skutečně neexistuji. Jsem pro vás jen platonickou láskou, kterou však nemůžete spatřit. A teď mi dovol, čtenářství, abych si ke svému svátku, který jsem měl ve středu 16. 9., vyslovil přání:

Přál bych si, aby mne lidé konečně uznali, aby se tvá platonická láska ke mně proměnila v trvalejší vztah, ve vzájemnou spolupráci. Lidé vědí vám. A mám vás stále rád!

Váš Mir

HARMONIA VE VOORBURGU

/pokračování/

Neděle. Ráno se mi lehce nevstává. Večer s našimi hostiteli byl dlouhý, koukám jedním okem na oblohu a druhým do dnešního programu: ráno · procházka parkem

Clingendael, odpoledne koncert, a potom slunění na pláži a koupání moří. Zlatý voči. Je chladno a skoro prší. No uvidíme. S manželkou hledáme v zavazadlech svetry a deštníky a po snídani se všichni sjíždíme k autobusu. Naši hostitelé, kteří

jedou s námi, se ptají, máme-li s sebou plavky. Ťukáme si na čelo, dneska a koupání? Ujišťují nás ale, že to myslí vážně, že odpoledne bude určitě lépe. Přitom jsou skoro všichni oblečení v bundách téměř zimního vzhledu.

Je po deváté, vyjíždíme do parku Clingendael. Ulice v Haagu jsou poloprázdné, na holandskou neděli je ještě příliš brzy. Jen pár cyklistů, lidí se psy a několik ranních běžců. Těm se to tu běhá, rovina a čistý vzduch. A to i dnes, kdy je skoro zataženo. Není divu, auta mají katalyzátory a bicykly a větrné elektrárny přece nekouří a nesmrdí.

Náš nový průvodce, Čech, který se k nám přidal na včerejším barbeque, nám cestou autobusem ukazuje různé pamětihodnosti, ale moc ho nevnímáme, mikrofon je v autobuse špatně slyšet. Díváme se z oken a najednou sebou všichni trochu trháme, to když zazní pokřik /něco jako ra! ra!/. To naši holandské kolegové zdraví svou královnu, kolem jejíhož sídla právě projíždíme.

Park Clingendael je rozlehlý, pečlivě udržovaný. Ukázněně chodíme po upravených chodnicích na rozdíl od domácích, kteří si klidně šlapou po trávě i se svými psy. Jsou tu i cyklisté a já zavzpomínám na náš zanedbaný park v Hranicích, kde jsou chůze po trávníku, vodění psů a jízda na kole zakázány. Už se trochu protrhávají mraky, tak honem společné foto a jdeme si zazpívat na schody nad květinovou francouzskou zahradu. Kolegové poslouchají a zastavují se i návštěvníci parku a tleskají. Málem bych zapomněl na jednu zvláštnost - jsou tu ohrady se zvířaty, ne nějaké vysoké a uzavřené, nýbrž jen nízké ploty a ohrady, ve kterých jsou zvířata. Ale nikoliv exotická, ale veskrze domácí: kozy, ovce, ba máme i hejno slepic s kohoutem. Tyto kouty jsou obleženy převážně dětmi krmícími zvířata. Vzpomínka na Hranice znovu vyvstává. U nás a slepice v parku! To by na druhý den jistě voněla z několika hranických oken vydatná slepičí polévka. Pomalu odcházíme, sedáme do autobusu a jedeme do přímořských lázní Scheveningen, kde v hotelu Kurhaus máme dnes první koncert. Malé problémy s parkováním na hotelovém parkovišti, ale už jsme z autobusu venku a fotíme si budovu, ve které dnes zpíváme. Veliká, rozlehlá, v - snad se příliš nepletu -

secesním slohu. Svou kupolí vzdáleně připomíná naše národní muzeum, před budovou fontány a vodotrysky. Širokým schodištěm vcházíme do kruhové rozlehlé jídelny se stropními malbami a obrovskými okny, obrácenými k moři, všude plno světla, mosazné naleštěné kování, no nádhera. Procházíme mezi stolujícími hosty, výtahem do salónek, kde se převlékáme, krátké rozezpívání a zjištění, že naše vystoupení bude probíhat při jídle hostů! Jsme ale ujisti, že je to tu zcela normální, a není to tím, že bychom nebyli tak atraktivní jako ostatní, kteří tu již před námi zpívali. Vcházíme zpět do haly. Klavírista, který hraje náladové melodie, začíná právě Smetanovu Vltavu. Z velkého obrazu se na nás dívá sám Luciano Pavarotti, a tak z ačínáme. Sál tichne, lidé i při jídle poslouchají, zastavují se, blyskají blesky fotoaparátů a tiše bzučí videokamery, livrejovaní číšníci i hosté po každé skladbě tleskají, což v Holandsku není zvykem. Počáteční tréma je tam a druhá půle složená ze spirituálů a lidových písní, je již zcela uvolněná. Holandské přátelé z balkonů zdviženými palci rukou naznačují - úspěch. Po čtyřiceti minutách končíme a odcházíme ke stolům, protože zde budeme na účet hotelu obědovat. Není to oběd, ale úplné lukulské hody, protože stravování hostů je zde řešeno systémem švédského stolu, a tak si jdeme vybrat, na co máme chuť. No chuť, hlavně oči by jedly. Nevíme, co si dříve vzít, ochutnat ode všeho není v lidských silách a to je zatím jen předkrm. V Holandsku žijící český průvodce mi světácky říká, že sem chodí někdy tancovat, ale podle jeho výrazu v obličeji, a podle toho jak sleduje okolí, mu to vůbec nevěřím. No zvládli jsme to všichni i s hlavním chodem. Potom ještě káva a dezert, sborové kostýmy jsou nám najednou poněkud těsné, a tak po převlékání rádi odcházíme na pláž. Počasí se opravdu umoudřilo, slunce svítí z větrem roztrhaných mraků. Jenom ten vítr je na nás trochu silný. Domácí se ale cítí normálně. Jdeme všichni kus po pláži, plně procházejících se lidí,

hrajících si děti a pobíhajících psů různých plemen a vidíme to, co jsme ještě nikdy neviděli: pouštění říditelných draků, se kterými se dají dělat všelijaké akrobatické kousky. Jdeme daleko, pláž je už zcela vylidněná, unaveni dlouhou chůzí v syčkém písku si sedáme a nás pár otužilců se vrhá do moře. Vlny jsou i třímetrové, což je prima a moře je docela teplé, což je ještě lepší. Body popularity sbírá především náš sborový kolega Tibor Králik, který svou mohutnou postavou i knírem připomíná mrože a ve vodě je jako doma. Po vydovádění se odcházíme k autobusu. Pláž se zvedá do zarostlých dun, mezi kterými jsou asfaltové cesty pro cyklisty s perfektním značením, takže znovu uhýbáme cyklistům a lidem s volně pobíhajícími všudypřítomnými psy. Den se vydařil, na tvářích všech je vidět spokojenost a vtom Svatá Vařeka říká: „Já bych chtěl být v Holandsku aspoň psem.“

Josef Christel
/pokračování příště/

Chcete udělat radost sobě

i jiným? Umíte zpívat?

Pokud ano, přijďte za

námi do pěveckého

sboru

HARMONIA

Na dívky a ženy, hochy i muže, všechny ve věku do 40 let, čekáme každé úterý a čtvrtek v 19.30 hod. v I. ZŠ na tř. I. máje.

Čeká vás pilná práce, vyvážená vlastním uspokojením a partou dobrých lidí.

Možný též telefonní kontakt na číslech:

3311 Jiří Miloš,
2455 Josef Christel.

Z HISTORIE

KELČ A OKOLÍ

Současnost, historie a také trochu typ na výlet

V minulém týdnu proběhla tiskem zpráva, že východomoravské město Kelč se domáhá navrácení statutu města, který mu byl odňat v roce 1950. Vzbudilo to dost velký ohlas čtenářů, Kelečtí nebyli jediní, kdo těžce neslodení práva být městem, na které si netroufl sáhnout jediný z českých králů, ale které šmahem odníмали byrokrati těm starobylým městům, u nichž neshledali dostatečné kvantum průmyslové výroby a zařadili je tedy mezi vesnice. Přitom Kelč byla nepochybně městem již ve 13. století a jako sídliště je mnohem, mnohem starší.

Osídlení Hranic a jejich bezprostředního okolí je poměrně mladé. Bez ohledu na to, jaké pochybnosti, pokud jde o pravost listin, vzbuzují nejstarší písemné doklady o Hranicích, není pochyby o tom, že vznikly kolonizační činností benediktinských mnichů z Rajhradu a později pak premonstrátů z kláštera Hradiska u Olomouce někdy na přelomu 12. a 13. století. Moravskou branou vedla sice obchodní stezka, která procházela hraničním pralesem, ale bažinatá a lesnatá oblast kolem ní zemědělci příliš nelákala. V době, kdy okolí Hranic bylo ještě „místem hrozné a pusté osamělosti“, jak říká listina datující se roku 1167, na dnešním Záhoří vzkvétaly zemědělské osady, z nichž některé měly už za sebou staletí, ne-li tisíciletí souvislé existence.

Výběžek zemědělského osídlení pronikl tady z úvalu řeky Moravy hluboko na východ. Pravěké osídlení kraje dokládají četné mohyly, dnes bohužel z velké části zničené amatérskými archeology a bezohlednými traktoristy. Slavný český prehistorik dr. Lubor Niederle pokládal dokonce Záhoří za jednu z nejvýznamnějších archeologických oblastí Střední Evropy, protože jediné zde trvalo pochovávaní v mohylách - jeden z typických příznaků indoevropské společnosti od doby

jejího příchodu do Evropy - nepřetržitě po dobu 3000 let, od tzv. mohylové kultury doby bronzové až po mohyly slovanské.

V písemných pramenech se Kelč a jeho okolí objevuje také poměrně brzy. V roce 1131 jsou doloženy významné vsi v kelečské oblasti: Němetice, Zámrsky, Kladeruby, Těšice, Milotice a Sázany (které se pak staly částí města Kelče). Listina olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka, ke které je připojen soupis majetku biskupství, uvádí v tomto soupise, že tyto vsi koupil biskup Jan od knížete Oty. Biskupství je tedy získalo již na samém začátku 12. století. V té době bylo Kelečsko zřejmě již plně rozvinutou oblastí, soustřeďující se kolem knížecího hradu, střežícího východní hranici Moravy proti Uhrám. Je si třeba uvědomit, že v té době neexistovalo osídlení na jih a východ od Kelče. Osídlená místa na Moravě sahala ve 12. století do nadmořské výšky 350 m, hory byly neosídlené. Směrem na jih vedla od hradu zřejmě stezka směrem do Uher, o jejímž vstupu do lesa svědčí název vesnice Branky.

Kelečská oblast s hraničním hradem měla zřejmě dosti velký význam v době polské okupace Moravy na začátku 11. století. S ní souvisí největší archeologický nález v našem kraji, tzv. kelečský poklad. V roce 1938 vyoral majitel pole na kopci Strážské u Kelče 250 stříbrných mincí z 10. - 11. století spolu s úlomky šperků. Bohužel se tento poklad nezachoval jako celek. Byl prodán po částech do různých muzeí. Jeho největší část je v Olomouci. Tento poklad byl původně považován za poklad arabského kupce. Při oslavách 25 let od nalezení pokladu, kdy byl na místě nálezů odhalen pamětní kámen, konala se v Kelči vědecká konference, kde numismatik dr. Thornwald ve svém referátě analyzoval dobu a místo jednotlivých ražeb a ukázal, že nešlo o pokladnu kupce, nýbrž o tak zvaný rodinný poklad, který putoval z ruky do ruky

jako celek. Měnil majitele, když byl dáván věnem nebo jako výkupné za zajatého příbuzného, a postupně narůstal přidáváním nových peněz v dalších zemích. Tak prošel z jižní Itálie, odkud pocházely nejstarší ražby, celou Itálií do Německa, odtud do zemí Polabských Slovanů a pak do Polska. Nejmladší součásti pokladu byly české denáry doby Břetislavovy. Dr. Thornwald předpokládal, že se v rukou nějakého polského šlechtice, který se zúčastnil tažení Boleslava Chrabrého do Čech a na Moravu, rozšířil o české denáry, pravděpodobně výkupné za nějakého zajatce z Čech. Při kvapném ústupu Poláků z Moravy za knížete Břetislava byl poklad zakopán a jeho majitel již neměl možnost se proň vrátit.

Významnou etapou ve vývoji kelečské oblasti byla doba olomouckého biskupa Bruna ze Schaumburka. Tento potomek hraběcího rodu z Westfálska v době svého pětaticetiletého působení v Olomouci usiloval o rozšíření majetku biskupství a především o jeho územní koncentraci. V jeho době patřilo už celé Kelečsko do majetku biskupství, což pak trvalo až do 19. století. V letech jeho vlády 1245-1281 jsou už doloženy také Bolatice, Branky, Choryně, Komárovice, zaniklé Pohansko a Zubříčív v místech dnešní Podhradní Lhoty. Kelč je rovněž majetkem biskupství a přetváří se v město. Má svého fojta /advocatus/, řemeslnou výrobu dokládají dva mlýny. Na svahu hory, odkud lze přehlédnout celou oblast, vystavěl biskup hrad, který nazval podle svého rodného hradu Schauenburgu (dnešní Šaumburk). Na hradě byl jako biskupův man a správce oblasti dosazen Mikuláš, původně jeden z ministeriálů - služebných šlechticů na hradě ve Westfálsku. Za službu na hradě dostal lénem Choryni, blízko které založil Mikulášovu Lhotu a Brňov, jednu z prvních vsí v kopcích, kterou nazval k počtě biskupově Brunnowe. Po smrti Brunově se

vrátil do Saska. K jiným leníkům biskupství patřila rodina Stangů, která pocházela z Míšeňska a byla slovanského původu. Léno v Babicích, Brankách a Komárovicích získala Kateřina, vdova po Albertu Stangovi - i když nebylo obvyklé udělovat léno ženám, protože povinností leníka byla především vojenská služba. Kateřina byla asi místní šlechtična - stará kaple v Kelči, která je postavena na vrcholu kopce blízko dnešního náměstí, je zasvěcena právě sv. Kateřině.

Snaha biskupa Bruna vytvořit ze všech oblastí biskupské državy uzavřené okruhy, spojující vždy několik územně souvisejících vsí, jedno město a jeden hrad, který na všechno dohlížel, neměla na další vývoj Kelečska příznivý vliv. Rozvoj města byl uměle uzavřen do tohoto okruhu výroby, spotřeby a obchodu pod kontrolou vlastníka državy. Již ve středověku předběhla Kelč svým rychlým hospodářským vývojem města, která vznikla na nových a pro obchod výhodnějších místech, jako např. Hranice.

Pokračování příště

Libuše Hrabová

VLASÁKOVA
F U N N Y
VOLAVKOU

Jako volavku pro nové album, které by se mělo objevit na trhu v říjnu 1992, vydala skupina FUNNY, jejímž členem je Hraničák Vašek Vlasák, CD promotion singl se třemi písničkovými tituly: „I s každým ránem“, „Hej, vole, počkej“, „Ženský to maj rády“.

Jádro skupiny tvoří muzikanti z někdejší ostravské metalové stálice - skupiny Citron, sólový zpěvák „Fanny“ Michalík; Vašek Vlasák (basová kytara) a Jindřich Kvita (sólová kytara). Z Kreysonu se k nim připojili bubeník Dan Hafstein a kytarista Jarda Bartoň.

Desku, která se rodí v GZ Loděnice a jejímž producentem je Olda Říha, sponzoruje firma Imex Hranice - P&R, které se zároveň stará o celou skupinu. VFj.

ZVEME VÁS DO PEKEL!

Překvapení pro své příznivce připravuje hranická metalová skupina Tarantulla, která právě dokončuje své první oficiální album pod názvem Hell for all (Peklo pro všechny). Tvář obalu desky má na starosti výtvarník z Ostravy a ke zvuku kapely manažer skupiny říká, že je srovnatelný s kvalitami Metallicy. Takže, příznivci dobrého metalu, máme se na co těšit.

VFj.

Kolektiv pracovníků
RZP NsP Hranice
děkuje touto cestou
svému bývalému
spolupracovníkovi
p. M. Sábovi
za peněžitý dar ve výši
Kčs 5.000,-
poskytnutý pro potřeby
RZP
.Za kolektiv RZP
Dr. Šindelář

UNARCLUB: ROZCHOD PO TŘECH LETECH?

Jsou velká a slavná výročí. Často a rádi se necháváme ohromit jen samotnou jejich kulatostí (50, 80, 100...), aniž bychom se snad vůbec zkusili pozastavit a zamyslet nad jejich významem pro náš dnešní život.

Jsou však i jiná výročí. Malá a skromná, ale nám o to milejší, příjemnější. Jsou to taková jemná pohlazení duše, ze kterých však cítíme onu člověčí vřelost. A jedním takovým se může pochlubit i naše město.

Je to až k nevíře, ale 16. září jsme oslavili již třetí rok od založení v poslední době stále populárnějšího Kulturního sdružení UNARCLUB. Možná bychom měli spíše říct teprve? Vždyť chlapi za tu dobu dokázali skoro nemožné: Takřka z ničeho vystavět svébytnou kulturu, stojící na pevných základech vlastního světového názoru. To vše dokázali promítnout do jednotlivých sfér své činnosti, ať je to film, literatura, hudba či divadlo. Veřejnost zná UNARCLUB zřejmě nejvíc ze sféry posledně jmenované. Pět premiér Dekadentního divadla Beruška v našem městě a mnohé zájezdy po „zatím federativní“ republice, to dává jasně promluvit i bez mikrofonu. A také samizdatový Almanach Unar, časopisy Inferno a Cenzor, sborník regionální poezie Klofáč, hra Abuladze, písně skupiny The Scalders, filmy jako Večírek, Přepadení I a II, nebo Nezhybos, rozhlasové relace,

Chobotnice na kraji města a nezapomenutelná Velká vánoční show! A najednou konec???

Dalo se očekávat, že po ukončení studia na střední škole a následném „rozprchnutí se“ na vysoké školy, bude činnost sdružení v místě bydliště poněkud omezena. První semestr hochům tedy sice začíná až v říjnu, ale už od vydání LP Chobotnice na kraji města v červnu tohoto roku, jakoby se po UNARCLUBU slehla zem. Šířily se dohady a spekulace o situaci uvnitř sdružení. A představení, které se znenadání objevilo na sklonku prázdnin pod názvem SAINT TROPEZ a které se zdálo být příslibem jakési „druhé mízy“, vyznělo nakonec spíš jako jakýsi poslední výdech či píseň na rozloučenou. Diváci odcházeli plni rozčarování a je jasné, že tak jen přilili do ohně dohadů. Jak to však je ve skutečnosti?

Jisté je dnes jedno: UNARCLUB se rozpadl. Ovšem ne škola byla tím pravým důvodem, ale tvůrčí a především lidské neshody. Co tedy bude dál: Unarí slíbili, že připravovanou druhou LP, která je ve stádiu dokončování pod pracovním názvem „Mé štěstí“ v každém případě vydají. Takže pracovní zatím spolu, ale lidsky...? Můžeme se tedy do budoucna těšit alespoň na poslední „unarský“ projekt, nebo nás Libor Hanuš, Petr Marek, Jiří Nebeský, Jiří Nezhyba a Hynek Polák nechají na pochybách, zda jejich výročí není už jen oním pověstným „přiléváním vody do ohně“? Snad čas ukáže...

-chuť-

SPOLEČNÉ BÁSNĚ UNARCLUB

Umělecké sdružení UNARCLUB už nabídl do distribuce svůj třetí „výplod“. Po kazetě Chobotnice na kraji města a útloučké knížečce Hry přišel před nedávnem na trh 15-ti stránkový sešitek s názvem Společné básně.

Je zarážející, že je společná básnická tvorba Unarů tak málo rozsáhlá. Samotní autoři si určitě povšimli, jaké možnosti tento způsob interpretace skýtá. Proč tedy musíme číst ve Společných básních zdlovavou osmistránkovou předmluvu beztak smyšleného recenzenta Karola Roderera z AFTS (tuto pozoruhodnou zkratku se mi doposud nepodařilo rozluštit). Proč raději členové UNARCLUBU nepřidali ještě několik poetických kousků, které by sbírce dodaly na vážnosti a působivosti rozhodně více než sáhodlouhá „preface“.

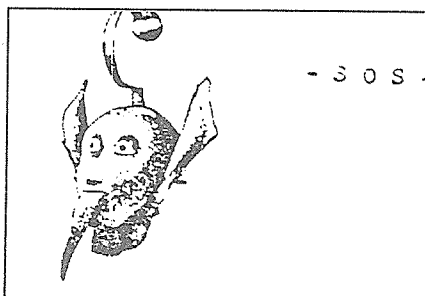
V souboru 6 básní se mohou UNARÍ nejvíce líbit v těch pasážích, kde si zachovávají svůj smysl pro sarkasmus a satiru, to jsou především básně Cesta do svině a Veliká

báseň. V milostné Tebe přináší až silně brutální náhled na vztah muže a ženy („ve zpěvu mátožných těl/pomalou zabíjím vlaky/a Tebe nejvíce“)

Moje žena i Hirlap - Sonet podle mého naznačují, kolik zdánlivé složitosti můžeme hledat ve vzájemných vztazích a kolik povrchnosti se v ní opravdu skrývá. Řeč básní není pro vnitřní nejednotnost myšlení každého „UNARA“ zcela harmonická, ale v tomto případě není tento fakt příliš ke škodě, naopak, působí oživení a umožňuje čtenáři hledat i skryté imaginární obrazy.

Věřím, že se s básnickou tvorbou UNARŮ brzy znovu setkám, a že se jejich dílka objeví na knižních pultech ve větším počtu, aby mohl být uspokojen širší čtenářský okruh.

VFj.

V tomto čísle jsou použity dataily ilustrací z časopisu INFERNO.

SPORT

VÝSLEDKY HRANICKÉ KOPANÉ

1. Moravskoslezská liga

Sigma A : SP Jihlava

4 0

(Cverna 2, Zbrož, Šeri)

Hanácký župní přebor

Technoplast Chropyně: VTJ

Hranice

2 2

(Slováček, Krampla)

1. A HFŽ, sk. B

TJ Náměšť : Sigma B

0 0

Moravskoslezská divize dorostu

Starší

Sigma A : VOKD Poruba

1 3

(Doležel)

Mladší

Sigma : VOKD Poruba

2 2

1. A Třída HFŽ dorostu

Slavoj Náměšť : Sigma B

4 0

Župní přebor st. žáků

RD Jeseník : Sigma A

3 2

(Koňářík, Slivka)

Župní přebor ml. žáků

RD Jeseník : Sigma A

1 3

(Horák 2, Pánek)

Sigma B : TJ Holice

3 1

(Matuška D., Řepa)

Sigma B : TJ Holice

3 1

(Hostaša 2, Pulkert M.)

Sigma C : Prosenice

1 6

(Matuška M.)

S. Palkovice : Ženy Sigma

2 0

FOTBALOVÝ VÍKEND V HRANICÍCH

SOBOTA 19. 9. 1992

Stadion TJ Sigma Hranice

9.00 - starší žáci

Sigma B : LMCH Přerov

10. 45 - mladší žáci

Sigma B : LMCH Přerov

14.15 - dorost

Sigma B : Slavoj Kojetín

16.30 - muži

Sigma B : Sokol Doloplazy
 NEDĚLE 20. 9. 1992
 9.00 - žáci starší
 Sigma A : Lokomotiva
 Olomouc
 10. 45 - mladší žáci
 Sigma A : Lokomotiva
 Olomouc
 16.00 - ženy (přátelské mezistát.
 utkání)
 Sigma : Syrenka
 Bedrzichowice
 Stadion „U splavu“
 SOBOTA 19. 9. 1992
 16.30 - VTJ hranice - město
 Albrechtice
 NEDĚLE - volno

-NOBE-

HRANICKÁ OSMA

Jak pohládit duši motoristů
 Zpod kapot mnoha motocyklů se ozývá dusot nedočkavých koní. Hranice jsou ovládnuty vůní benzínu...

O minulém víkendu dne 12.-13. září 1992 mohli příznivci motoristického sportu vychutnat jezdecké mistrovství motocyklových závodníků na okruhu Hranické osmy v objemových třídách do 80, 125, 250 ccm a ve třídě SUPERBIKE.

Hranická osma je zařazena do kalendáře středoevropské zóny a seriálů mistrovství ČSFR a je jediným podnikem svého druhu v našem regionu. Mezi zúčastněnými se objevil i jména jezdců z Německa, Rakouska i Maďarska.

Jestliže sobotní trenink mohl ještě posloužit závodníkům a jejich mechanikům k vychytání posledních mušek na jejich strojích, v neděli krátce po poledni šlo již o vavříny.

Třídě do 80 ccm kraloval Jan Vaněček z Prahy na stroji Krauser, který zvítězil před Otto Krmíčkem (Hodonín, Casal) a Gunterem Maussnerem ze SRN (Krauser).

V závodě dvěstěpadesátek si suverenně počínal zkušený dlouholetý československý reprezentant Bohumil Staša, který nadělal druhému Ottu Almasimu z Maďarska téměř 30 sekund. Na 3. místě skončil Robert Orosz.

Ve třídě do 125 kubíků nenašel

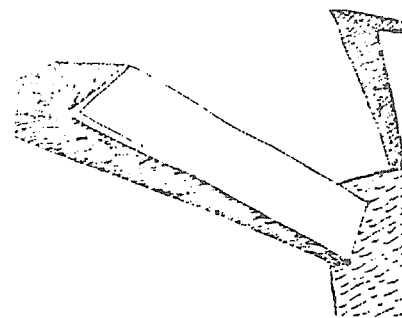
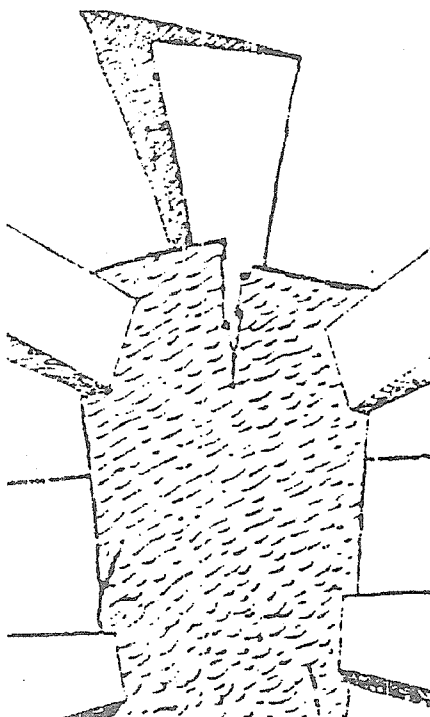
přemožitele mladičky Jaroslav Huleš (BvB Sieotechnologie NL - Honda) a jeho zádum musel se značným odstupem přihlížet i druhý Němec Benjamin Veiss (RT Hanuš Moto Promotion, HONDA) i třetí Ivo Hrstka z Ústí nad Labem na stroji Cobas.

V závěrečném závodě třídy SUPERBIKE stanul na stupni nejvyšším Martin Veselý z Prahy před Karlem Caesarem a Ondřejem Leikem (K + M motoshop racino - Suzuki GS x RR)

Závod, který se díky příznivému počasí dočkal i početné divácké obce, se opravdu vydařil. Již 8. ročník Hranické osmy tak položil další stavební kámen k upevnění tradice a ke zvýšení významu tohoto atraktivního motocyklového podniku.

Spokojenost s výsledkem letošního ročníku jak po stránce pořadatelské, tak po stránce úrovně jednotlivých závodů vyslovil i pan Pavel Novák, ředitel závodu a vedoucí firmy Novák Yamoto Shop.

Dále přislíbil, že se vynasadí, aby mohl hranický divák v příštím roce zhlédnout i volný závod Mistrovství Evropy za účasti předních jezdců z evropských zemí. Atraktivnost tohoto motocyklového podniku hodlá zvýšit také připravovaným kulturním programem.

Házená

NÁCHOD NA LOPATKÁCH

TJ Náchod - TJ CEMENT Hranice
 17:21 (8:11)

Branky: Frank 6, Hlaváč 5,
 Bukovský 4, Zátopek 3, Bartoň,
 Hegar a Štípek po 1

Rozhodčí: Bolek a Nemeje.

Nic neponechat náhodě... Když už dokázali naši chlapci v prvních dvou kolech zlomit soupeře, kteří byli díky svým výsledkům v loňském soutěžním ročníku považováni takřka za neporazitelné, nezalekli se ani svého třetího soka a hned od úvodních minut naznačovali, kdo by měl v utkání diktovat rytmus hry. Vytvořený náskok 6:1 už nepustili do konce poločasu z rukou, ale stav 11:8 v jeho závěru zachovával domácímu Náchodu neustále víru ve zvrat v utkání. Přestávka však oživení do hry náchodských nevdechla. Ba právě naopak, byli to hraní, kteří se do svého soupeře sverpě zakousli a vytvořili si bezpečné sedmibrankové vedení znamenající případný klid pro závěr utkání. Ten se však našim hráčům málem vymkl z rukou.

TJ Náchod se opírá především o hru excelentního kanonýra Jaroslava Hronovského, který dokázal jedenáctkrát rozvlítnout síť naší svatyně. Hra našeho týmu opět vycházela ze zabezpečené obrany s brankářskou jistotou Rudou Stružkou za svými zády. Rozhodčí někdy až příliš úzkostlivě posuzovali obranné zákroky na obou stranách, o čemž svědčí 9 udělených dvouminutových trestů a 4 žluté karty.

Srdce házenkářských fanoušků může tedy plesat. Po dlouhé době se konečně v našem městě vytvořil

hráčský kolektiv, který je schopen konkurovat i nejlepším v české republice. Konečně se do Hranic vrací házená, jakou znají už jen ti dříve narození. Jelikož s jídlem roste chuť, dovolují si vás pozvat na druhé „vystoupení“ hráčů TJ Cement Hranice, před hranickým publikem, které se uskuteční tuto neděli 20. 9. v 10.30 hod ve Sportovní hale SOU Sigma Hranice. Soupeřem jediného neporaženého týmu I. národní ligy bude tentokrát TJ JITEX PÍSEK.

Věřte, že na vás čeká chutné a delikatesní házenkářské menu.

VFj.

Výsledky ostatních družstev I. NL v házené - 3. kolo:

KPS Brno - Zubří 18:18

Kopřivnice B - Bohemians - přeloženo na 26. října

Zlín - Lovosice 20:16

Most - Sparta 24:21

Písek - Rokycany nehráno

A takto vypadá tabulka na předních místech:

1. Cement Hranice 6 b.

2. Baník Most 5 b.

3. TJ Zlín 4 b. A jak si vedla ostatní družstva TJ Cement Hranice?

starší dorostenci - II. dorostenecká liga

Telnice - TJ Cement

Branky:

mladší dorostenci - I. liga mladšího dorostu

TJ Zlín - TJ CEMENT

Branky:

starší žáci - divize:

TJ Rožnov - TJ CEMENT 28:14

mladší žáci - divize:

TJ Rožnov - TJ CEMENT 12:12

PODĚKOVÁNÍ

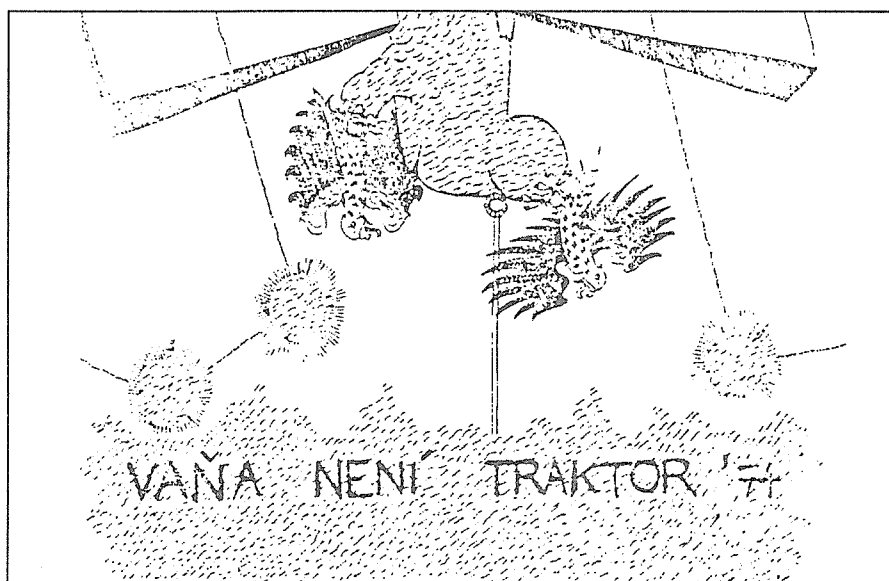
Ve dnech 21. 8. 1992 - 30. 8. 1992 se uskutečnilo treninkové soustředění mladších žáků „A“ oddílu kopané TJ Sigma Hranice v Itálii, které sponzorovala a organizačně zajišťovala cestovní kancelář REST Hranice. Díky nevšednímu pochopení cestovní kanceláře REST a zájmu o mládežnickou kopanou, zvláště pak ředitele této kanceláře ing. Jakeše, prožilo pat-

náct mladých fotbalistů devět krásných dnů v rekreačním středisku LIDO ADRIANO na pobřeží Jaderského moře. Vedle nezbytného treninkového programu zajistila cestovní kancelář REST také prohlídky Benátek a San Marina a je nutno říci, že právě tyto dvě akce se setkaly u účastníků soustředění s velkým oceněním. Chlapci měli možnost na „vlastní kůži“ také poznat, co pro Italy znamená kopaná a jak velký zájem o kopanou v Itálii je. Zkrátka nakonec si všichni vezli domů plno pěkných a neopakovatelných zážitků. Je samozřejmě nutno poděkovat všem, kteří se

podíleli na organizaci soustředění zvláště pak manželkám trenérů pí. Majerské, Vinklarové a Vinklerové, které se podjaly nelehkého úkolu zajistit stravu a nasytit nejen 15 hlavových krků fotbalistů, ale i celého doprovodu.

Na závěr je třeba zdůraznit fakt, že takových sponzorů se zájmem o mládežnickou kopanou by bylo třeba mnohem, mnohem více. Proto bych chtěl za všechny účastníky soustředění cestovní kanceláři REST i p. ing. Jakešovi moc a moc poděkovat.

Milan Vinkler

NEPŘEHLÉDNĚTE

Nová služba pro podnikatele v Hranicích
Vaše reklamní letáky, cenové nabídky vytiskneme a vložíme do každého PŘEHLEDU.
PŘÍPADNĚ ZAJISTÍME, ABY SE DOSTALY DO KAŽDÉ DOMÁCNOSTI V HRANICÍCH
INFORMACE TEL.: 2529, 3401,

NEJLEVNĚJŠÍ INZERCE
JE V PŘEHLEDU.

TEAM '92

pořádá IMEX s.r.o. ve spolupráci s letním kinem v Hranicích

dne 20. září 1992

Letní kino Hranice

v 19.³⁰ hod.

vstupné 35,- Kčs v předprodeji

40,- Kčs v den koncertu

PŘEDPRODEJ : Hudebniny Honzík, Hudebniny Baizová a v pokladně Letního kina

**TENTO KONCERT JE POŘÁDÁN ZA ÚČELEM ZÍSKÁNÍ
FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ
PRO RYCHLOU ZÁCHRANNOU SLUŽBU HRANICE.**

OBRACÍME SE NA PODNIKATELE V HRANICÍCH A OKOLÍ O ZASLÁNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NA ZÁCHRANNOU SLUŽBU V HRANICÍCH. INFORMACE f.IMEX NA TEL.: 4273

K 16. září 1992 absolutně nejštedřejším dárce byla firma SMOZA s částkou

15.000,-Kčs

na dalším místě je firma IMEX a dále následují hranické firmy, které daly na konto záchranky po jednom tisíci. Zatím nebudeme předbíhat událostem a na konečný seznam firem - dárců si počkáme do dalšího čísla

PŘEHLEDU.

Celá akce také nekončí koncertem skupiny Team. Podnikatelé a firmy mohou zasílat finanční prostředky na konto rychle po celý rok.

KINO

LETNÍ KINO HRANICE

Začátky představení denně po setmění, t.j. asi v 19.30 hod.

Od pátku 18. září do pondělí 21. září

DĚVČATA Z JERSY

Romantická komedie o přátelství, lásce a novém mercedesu. Film USA.

Od úterý 22. září do čtvrtku 24. září

KRYŠTOF KOLUMBUS

Velkofilm o slavném mořeplavci a jeho legendární cestě. V jedné z hlavních rolí MARLON BRANDO.

KINO SVĚT HRANICE

začátky představení denně v 17.00 hodin.

Od pátku 18. září do pondělí 21. září

ANGEL HEART

Mickey Rourke a Robert De Niro v ďábelsky dobrém thrilleru. Film USA.

Od úterý 22. září do čtvrtku 24. září

BOHOVÉ MUSÍ BÝT ŠÍLENÍ II.

Gagy, napětí a překvapení v druhém dílu komedie odehrávající se v africké poušti. Film USA - Jižní Afrika.

V neděli 20. září ve 14.30 pro mládež

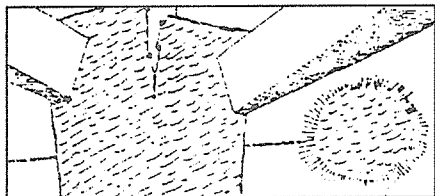
ŠERIF A MIMOZEMŠTAN II.

Bud Spencer a malý posel z jiné planety opět v akci. Italský film.

Ve středu 23. září ve 13.30 hodin pro školní družiny

DYNAMIT

Dramatické okolnosti nezákonného obchodu s dostihovými koňmi. Český film.

Oprava k článku EXPRES 104:

V minulém čísle Přehledu bylo otištěno jméno Jan Perrerr. Správný název je: Jan Perner. Není to jen název vlaku, ale jméno hlavního inženýra, který se podílel za vlády císaře Ferdinanda na stavbě jedné z prvních železničních tratí u nás, a to na trati z České Třebové do Prahy. Bylo to v roce 1842. Současně se tím omlouváme autoru článku z minulého čísla.

KOUPÍM zahradu v Hranicích nebo v okolí (asi 400 m2). Adresa v redakci.

PRODÁM HiFi cassette deck AIWA AD-R 450 autorevers, Dolby B, C, hlavy DX, nastavitelná předmagnetizace, vstupy Cinch i DIN, ve výborném stavu. Cena dohodou. Ing. R. Tomečka, Struhlovsko 1411, Tel.: zam. 52500.

PRODÁM péřové prošívané deky (sýpovina-brokát) vínově červené-stříbrnošedé 200 x 130
zlato-žluté 175 x 125.
Telefon: 3589

firma
SMOZA
spol. s r.o.

PŘIJME

DVA PRACOVNÍKY
OBCHODNÍ ZÁSTUPCE
V OBLASTI
PRODEJE PAPÍRU.

Věk do 30 let, vzdělání
SŠ - VŠ

informace

Smoza spol. s r.o.

Masarykovo nám. 76

HRANICE

TEL.: 0642 / 4221

RNDr. František SMOLKA

STUDIO 2H

Vám nabízí služby na profesionálním DTP pracovišti. Počítače Macintosh, tisk leaser QMS a scanner Logitech. Vaše tiskoviny, inzeráty Vám dodáme na folii připravené k tisku.

STUDIO 2H

OZNAMUJE SVÝM ZÁKAZNÍKŮM ZMĚNU ADRESY.

V TEPLICKÉ ULICI Č. 309 (vedle bývalého domu mládeže)

STUDIO 2H VÁM NABÍZÍ

kompletní služby v oblasti reklamy a propagace.

**Od vizitek po barevné
plakáty formátu A1.**

Pro stálé zákazníky poskytujeme řadu výhod.

Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Týdeník PŘEHLED - reg. zn. Sm 101, adresa redakce: Hranice, Školní nám. 1, tel.: 2529

PŘEHLED III. ročník č. 30 připravili: Ilona Bartošová, Oľi V. Helcl, Bohumil Honzík,
Libuše Hrabová, Jiří Krumník a Bedřich Novák.

Sazba, tisk a inzeráty upravilo **STUDIO 2H** - Hranice.

PŘEHLED pravidelně skládají - Marek Lesák, Lukáš Dohnal, Marek Dvořáček, Blanka Kolková aj.